

Interjú: Joósz Gáborral, a Szemere Bertalan közéleti díj kitüntetettjével

Élő kapcsolatban van szülőföldjével

Miskolc város napján Joósz Gábort munkája elismerésül Szemere Bertalan közéleti díjban részesítették.

MISKOLC. Joósz Gábor 1932-ben született a zempleni Hercegekúton, 1952-ben került Miskolcra a Nehézipari Műszaki Egyetem gépészmérnök-hallgatójaként, itt szerzett diplomát és később hegesztő szakmérnöki képesítést.

Milyen a kapcsolata szülőfalujával, gyakran megfordul ott?

JOÓSZ GÁBOR: Ez egy sváb község, állandó kapcsolatom volt és van a településsel. A Hercegekúti Baráti Kör elnöke voltam hosszú ideig, jelentős szerepem volt abban, hogy Hercegekút és Obersulm, mely egy Baden-Württembergi község, testvéri kapcsolatot hozzon létre, ez körülbelül 13 évvel ezelőtt történt és azóta is működik. Hús-huszton gyerekek megy ki, és jön Magyarországra. Anyagilag is segítik a települést. Érdekes történet, hogy a német barátom – aki képviselő volt, és segítette a kapcsolat létrehozásában – ma a tartomány belügyminisztere. A baráti kör találkozóira rendszeresen elmegyek, ott vannak az elszármazott hercegekútiak és a német vendégek is. A községben mindenki ismer, és én is ismerek minden helybélit.

Más magyarországi településnél is történt ilyen kapcsolat-építő segítség?

JOÓSZ GÁBOR: Az korábban még ÉÁÉV-s koromban volt, egy műanyagablakgyárat akartunk létesíteni és kinn Oestrich-Winkelnél meglátogattunk egy gyárat, és az igazgatója is eljött megnézni a mi cégünket. A második találkozásunknál fölvetődött, hogy szeretnének kapcsolatot kialakítani Magyarországgal, akkor felsoroltam, hogy szóba jöhet Sátoraljaújhely, Szerencs, Tokaj, és ez utóbbit választották. Az első delegációt én fogadtam és vittem el Tokajról Sárospatakra hajóval, és onnan Hercegekútra. Tavaly ünnepelték az együttműködés 25. évfordulóját, gyönyörű szobrot finanszíroztak, amely Tokajban kapott helyet a főtéren.

Életének fontos szakasza volt, hogy részt vett az 1956-os forradalom eseményeiben. Melyik a legmaradandóbb élmény ebből az időszakból?

JOÓSZ GÁBOR: Órákat lehetne beszélni a Diákszemlélet alakulásáról, a fegyverfogalásról és elosztásról – nekem is volt egy dobtáras orosz géppisztolyom és motorkerékpárom –, vittem a híreket a Miskolci Rádióba, mely akkor még Lillafüreden volt. Élénken emlékszem, amikor elfoglalták az oroszok az egyetemet és kazalnyi fegyvert dobáltak egymásra. Szomorú élmény volt, amikor 1957. február 22-én újból kitétek a vörös zászlót és csillagot. Mi vörös rongydarabokat fűztünk fel és azzal „díszítettük” a diákszálót. Akkor összegyűjtöttek

Joósz Gábor a Szemere Bertalan-díj átvevője

FOTÓ: KOZMA ISTVÁN

minket, 120 embert bevettek a megyei kapitányságra és akkor tudtam meg, mi a „vesszőfutás”, mert ahogy a lapos platós teherautóról leszállunk és fölmentünk a második emeletig, végig püfölte, ahol értek, két napig voltam benn, kékre-zöldre verve jöttem ki.

Az iskolák elvégzése után több nagyvállalatnál dolgozott, lett később vezetője. Miként is alakult ez, melyek voltak a legfontosabb állomások?

JOÓSZ GÁBOR: 1957-ben nagyon nehezen tudtam elhelyezkedni, mert forradalmárt nem akartak felvenni a nagyvállalatok. Végül a Miskolci Járműjavítóban tudtam elhelyezkedni, ott

dolgoztam három évig, ott lettem hegesztő szakmérnök. Onnan az LKM-be kerültem, ahol szerkesztő, üzemvezető, főosztályvezető, majd beruházási igazgató munkakörbe dolgoztam. Én irányítottam akkor az ország legnagyobb beruházását a Kombinált Acélmű építését. Az akkori áron tízmilliárdos beruházás ma több tízmilliárdos léptéknek felel meg. Az ország vezetői, maga Kádár János is meglátogatta ezt a beruházást. Az első szakasz befejezése után áthelyeztek az ÉÁÉV-hez, ahol folytattam az építést. Szerepem volt Miskolc főutcájának, energiaellátó rendszerének létrehozásában, a színes, korszerű borítás kialakítá-

sában. Ugyanúgy a házigyári házak alapjainak építésében, a Technika Háza építésében, minden nagyobb létesítmény létrehozásában.

Mi történt a rendszerváltáskor, hogyan folytatta a munkát?

JOÓSZ GÁBOR: A rendszerváltás után az egyetem egy vegyevállalatot alapított a dortmundi egyetemmel, melynek 51 százalékos tulajdonosa a német fél volt. Én vezettem két éven keresztül, nagyon sok külföldi kapcsolat kialakításában segített, ekkor hoztuk létre a Bay-Logi intézményt. Az egyetemmel szoros kapcsolatom volt, tanítottam a gépelem tanszéken, a mechanika-technológián évekig vezettem gyakorlatot és elő-

dásokat tartottam a leendő szakmérnököknek. Minden évben négy-öt diplomamunkát bíráltam, mint a Gépipari Tudományos Egyesület megyei elnöke szoros kapcsolatban voltam az egyetemi szervezettel. Nagy megtiszteltetés számomra, hogy 2012-ben a Gépészmérnöki és Informatikai Kar Tanácsa, a kar tanácsa által alapított „Gépészmérnöki Kar Emlékérem” elismerésben részesített. A Gépipari Tudományos Egyesület Bánki Donát díjjal ismerte el a végzett munkámat. Több doktorandusnak annak idején pénzbéli támogatást is nyújtottunk a tanulmányai befejezéséhez.

Számos kapcsolata volt a civil szférával, melyek a legfontosabbak?

JOÓSZ GÁBOR: A fentiekén kívül fontos megemlítenem, hogy a rendszerváltást követően a Nagy Imre Társaság alapító tagja voltam, tíz évig elnökhelyettese és az utóbbi tíz évben elnöke. Örülök, hogy Nagy Imre hírnevét, becsületét meg tudtuk őrizni. Sok konferenciát, előadást tartottunk életéről, és ma is tiszteletbeli elnöke vagyok a megyei szervezetnek.

PAP GYULA
gyula.pap@eszak.hu

”Órákat lehetne beszélni a forradalomról, és az utána történekről.

JOÓSZ GÁBOR

Hatos keresztelő Harsányban

Hat kisgyermeket tartottak keresztvíz alá pünkösdi hétfőjén a harsányi református templomban.

HARSÁNY. Dani 6, Melissa 8 hónapos, az egyik Bianka 2 hónapos, a másik már 2 éves, Brigitta 8 hónapos, Dávid már 7. Ók hatan öt nevelőszülőnél nevelkednek. Brigi és Dávid annál a Török Valériánál, aki három esztendeje egy csoporttársával kitalálta: legyenek egymás nevelt gyermekeinek keresztelője.

- Adódott a gondolat, hogy akkor csatlakozzon hozzánk a református egyház megyei nevelőszülői hálózatának többi csoporttagja is. S mint-hogy én voltam a fő szervezője, s én itt lakom, az itteni templomban volt az első keresztelő is, ez pedig már a harmadik - mesélte el Valéria, akinél nevelőszülősege ideje

alatt már hat gyermek fordult meg, közülük hármát örökbe adtak, jelenleg hármát nevel. Medgyesiné Horváth Zsuzsanna és párja is két picivel érkezik, de csak az idősebbet, a nyolc hónapos Melisszát keresztelik most meg, a másik gyermek még nem kapta meg a gyámjától a beleegyezést hozzá. A két kislányt mindenki ikreknek gondolja, noha két hónap van közöttük, s nem is testvérek. Viszont a nagyobbik határozottan hasonlít a nevelőmamájára.

Örömteli pillanatok

Igen, mások is mondják, de hát úgy van ez, hogy egy idő után, akik szoros kapcsolatban együtt élnek, átvesszik egymás gesztusait, mimikáját.

Míg a férj elmegy az ikerkocsikért, Zsuzsa elárulja, szeretne a két kicsi mellé még egy harmadikat is, egy ilyen picit. Ezt már a férj is meghallja, hozzáteszi: inkább egy

A megkeresztelt gyerekek és nevelőszülei

FOTÓ: KOZMA ISTVÁN

nagyobbat, legalább egy óvodást, mert hármaskrekeknek való babakocsit már nem biztos, hogy tud szerezni.

Zsuzsából véletlenül sem lehet kihúzni egy panaszcikét sem. A lányok végigalusszák az éjszakát, kimondottan jó gyerekek, nem gond az etetésük sem. Am hogy forszírozom, csak adódott már nehéz-

ség a nevelőszülősködés során – a lányok nem az elsők, és van két saját is -, Zsuzsa bólint.

Megvárni tőlük, az valóban nehéz.

Addig azonban annyi szeretetet kapnak-adnak, amennyi csak befér. És örömteli pillanatok, napokat is, mint például ez a mostani pünkösdi keresztelő. **ÉM-SZK**

Egy lakótelep másik arca

Az Avas kincseinek felfedezésére invitálta az érdeklődőket az Ökológiai Intézet Alapítvány.

MISKOLC. Családoknak, baráti társaságoknak kínált újabb két felfedezőútút, ezúttal az Avas kincseinek felfedezésére, versennyel egybekötve a miskolci Ökológiai Intézet Alapítvány. Az útra vállalkozókat színes, egyedi, kézzel rajzolt térképekkel és rigmuskokba szedett feladatlapokkal

látták el. Mint a fő szervező, F. Nagy Zsuzsa elmondta, az útvonaltervező lokálpatrióták között a legkülönbébb foglalkozású megtalálható, így a másoknak megmutatandó értékek palettája is meg lehetően színes. Bevallotta, még számára is akadtak újdonságok.

Bármikor elindulhatnak

Igaz, hogy plusz nyereményeket csak szombaton nyerhetnek a kincsesládákban talált

pecséttel ellátott igazolólapot felmutatók, ám a felfedezőútra bárki bármikor elindulhat, ha a szükséges segédleteket letölti a www.ecolinst.hu/ kincskereső honlapról.

Az első jelentkezők között volt egy Avason élő nagymama is, aki máris elhatározta, hogy a nyáron az unokáival együtt több útvonalat is bejár. Egyrészt izgalmas, jó közös program a két-kétórás expedíció, másrészt élményszerűen bővíti az ismereteket. **ÉM-SZK**

Íme, a térkép

FOTÓ: BUJDOS TIBOR

1990. A rendszerváltó év

Forradalom, egyetlen csepp vér ontása nélkül

1990. MÁJUS 23. Nagy nap ez a magyar történelemben: Antal József beterveztette a törvényhozásnak az új kormány programját. A témával majdnem két egész oldalon foglalkozik az Észak-Magyarország, a lap 1990. május 23-i számában, tételesen ismertette a kijelölt kormányfő beszédét. Így ezeket a mondatokat is: „egyetlen csepp vér ontása nélkül vittünk végbe egy forradalmat, úttörőként és példaként egész térségünk számára. És ezt így tartja számon a világ”. A kormányprogram alapelvei: a kabinet a szabadság kormánya kíván lenni. Arra törekszik, hogy minden magyar állampolgár ugyanakkor a jogokkal és kötelezettségekkel rendelkezzen a törvény előtt, a hivatalokban és egymás iránt is. A jogállam követelményének tartja, hogy a vélemény-, szólás-, gyülekezési, mozgás- és utazási szabadság terén a jogalkotás további korszerűsítését kezdeményezze. Az új kormány híve a sajtó és a kultúra teljes körű szabadságának, s e jogok gyakorlását csak azokon a pontokon kívánja korlátozni, ahol az mások szabadságát, vagy jogait sérti.

latot, jogutód nélkül szűnjön meg a HNF helyi szervezete. A vagyonából pedig hozzanak létre egy alapítványt, Az emberért, Miskolc városért elnevezéssel.

Sokba kerül ez nekünk! M. Szabó Zsuzsa jegyzete azzal foglalkozik, hogy rendszámváltás is lesz Magyarországon. A történet elmeséli, hogyan jutott a megbízáshoz a gyártó, amelyek egy nyugatnémet cég gépeivel kezdte meg a munkát. A pályázaton az ajánlattevők 300 forintért vállalták volna a táblák elkészítését. Egy most tartott sajtótájékoztatót viszont az derült ki: 1800-2000 forintot kell majd leszurkolni a rendszámokért.

Sokba kerül ez nekünk!

Bánkútról nem túl biztató hírek érkeznek: az itt tüzöző iskolai csoportok tagjai közül sokan ittasak, és megesett már, hogy a kísérő tanár sem volt józan. Nagyobb felelősség hárul pedig a tanárookra, emlékeztet a hír kapcsán az Észak-Magyarországi. **ÉM-BA**

Napról napra
Rendkívül fontos év volt a magyar történelemben 1990: a rendszerváltás éve. A március 25-én és április 8-án tartott parlamenti választás lezárta az állampárti szocializmus esztendeit, és új korszakot nyitott Magyarország számára. A 25 évvel ezelőtt történtek fontosságá miatt is határozottunk úgy, hogy napról napra idézzük majd, mi mindent hozott számunkra 1990, például szűkebb pátriánkban is. Az akkori Észak-Magyarország-példányok írásait szemléljük ehhez, napról napra.